

det forberedende arbejde med den fiskeripolitiske redegørelse for 1998.

Af redegørelsen 1998 fremgår det ikke særlig klart, at ministeren har inddraget erhvervet yderligere i arbejdet med udformningen af redegørelsen. Godt nok har redegørelsen været ude til høring, også i Danmarks Fiskeriforening, som har indgivet forslag til ændringer, men for mig at se er der ikke et eneste af disse forslag, der er medtaget i redegørelsen, hvorfor jeg tillader mig at spørge, om det kun er for at få et alibi, at man sender noget ud til høring. Man kunne næsten fristes til at spørge, om ministeren har lært noget af sin kollega på miljøområdet med hensyn til alibihøringer og møder.

Redegørelsen udtrykker også langt hen ad vejen Venstres holdning til fiskerierhvervet, dog synes vi nok, at fiskerne burde sættes mere i centrum. Kort sagt vil jeg gerne sige, at jeg mener at vide, at fiskernes opfattelse af deres erhverv og den opfattelse af erhvervet, som ligger bag redegørelsen, er noget forskellig, eller at vejen fra skib til skrivebord for mig at se ikke er blevet kortere. Her bør Venstres holdning også gælde, nemlig fiskerne frem for systemet.

Før fokuserede vi mest på det udøvende fiskeri samt regler for fiskeri. Her kan det tilføjes, at vi i Venstre vil gå meget positivt ind i arbejdet med at sammenskrive de ni fiskerilove til én, når regeringen fremlægger dem. Vi håber, at sammenskrivningen kan være med til at forenkle og klargøre reglerne for fiskeri samt fastholde retssikkerheden.

For Venstre bør en fremadrettet politik for fiskerierhvervet være dækkende helt frem til forbrugerledet, dvs. fra fiskeri og omsætning til forarbejdning. Vi har et begrænset råvaregrundlag: dels relative kvoter for vore fiskere, dels begrænsede muligheder for import af råvarer til forbrugerindustrien, kort sagt skal fra hav til bord-princippet fremmes endnu mere, således at den politik eller de rammer, vi fastlægger, optimerer værditilvæksten af de råvarer, som vi kun har til rådighed i begrænsede mængder.

Noget, som jeg manglede i redegørelsen, er regeringens holdning til områderne uddannelse, efteruddannelse og rekruttering. Dertil kommer relationen til Erhvervsministeriet og Søfartsstyrelsen samt til lovområder inden for arbejdsmiljø, sundhed og sikkerhed, som i de sidste år har fået en stadig større betydning for bl.a. struktur- og kapacitetspolitikken. Ja, der

har næsten været en eksplosion på de nævnte områder. Her er der behov for en koordinering.

I Venstre ser vi positivt på, at ministeren bl.a. med hensyn til flådestruktur er indstillet på en mere fleksibel administration, og vi så gerne, at den ovennævnte mulighed indføres mere i praksis. Specifikt vil jeg gerne fremhæve følgende: I Venstre tror vi ikke på omsættelige fartøjskvoter, for det vil medføre en koncentration. Erfaringer fra udlandet viser dette. Men nu og her tror vi, at vejen frem er en blanding af kvoter, årsmængde og havdage. For os kan fremtiden godt være en indsatsstyring, men vi tror ikke, at vi har de rette modeller endnu.

Jeg vil også gerne rose regeringen for den præcise formulering omkring ejerskab og fiskekvoter, men når redegørelsen fastslår, at fangstmetoderne ikke er særlig selektive, er det vel en sandhed med modifikationer. Fakta er vel, at der i dag er mange redskaber med høj selektivitet, f.eks. 120 mm net uden paneler, 105 mm net med paneler, og at vi på dette område følger meget tæt efter forskningen.

Vi er enige i, at fiskeri- og forbrugerstrategien bør styrkes. Vi må have en bedre bestandsbeskrivelse. Vi må have en bedre kobling mellem teori og praksis. Erhvervet bør inddrages mere. For os er bæredygtighed ikke bare et dobbelt forsigtighedsprincip i den biologiske rådgivning.

I år 2003 får spanske og portugisiske fiskere adgang til Nordsøen, Skagerrak, Kattegat. Her kunne man spørge ministeren: Er vi parate til det?

I redegørelsen mangler der helt klart under bæredygtighed et afsnit om, hvor langt man er kommet i bestræbelserne på at gøre rødspættefiskeriet i Nordsøen bæredygtigt igen.

Bekendtgørelse nr. 1120 har vi været en del inde på. Vi mener i Venstre, at den bør ændres. De 10 pct.s udøvelse eller maksimum 25 ton går ofte bare til miljøforbedringer, og det vil sige, at skibene faktisk bliver mindre, end de var før.

Overordnet støtter vi en fangstneutral flådefornyelse.

I Venstre støtter vi de bestræbelser, der gøres for at gøre fiskerikontrollen ensartet i hele EU, og jeg vil gerne rose ministeren for, at pressens fokusering på denne i de sidste måneder ikke har fået ministeren til at ryste alt for meget.

Fiskerikontrollen skal ikke være politi i forklædning. Vi ønsker gerne kontrollen gjort mere serviceorienteret. Måske burde der lige frem anvendes mere tid på land til servicering